

KŐRÖSI CSOMA SÁNDOR ANYANYELVI VETÉLKEDŐ
MAROSVÁSÁRHELY – 2016. május 20–22.
JAVÍTÓKULCS

1. HÁNY VÁSÁRHELYÜNK VAN?

- Rendezzétek **ábécé sorrendbe**, és írjátok le **szótagolva** a csapatok településének nevét.
- Rajzoljátok annyi pöttyöt az **összetett** helynevek mellé, **ahány szóból** keletkeztek.

Csík-sze-re-da	• •
Gyer-gyó-szent-mik-lós	• • •
Gyu-la-ku-ta	• •
Ké-mer	•
Kéz-di-vá-sár-hely	• • •
Ko-vász-na	•
Ma-ros-vá-sár-hely	• • •
Nagy-bá-nya	• •
Nagy-vá-rad	• •
Sep-si-szent-györgy	• • •
Szat-már-né-me-ti	• •
Tor-da	•
Zi-mánd-új-fa-lu	• • •

- A fentieken kívül keressetek még néhány **falu** vagy **városnevet**, amelyekben szerepelnek a következő szavak:

vár: Temesvár, Kolozsvár, Fehérvár, Kaposvár, Érsekújvár, Szamosújvár
szent: Maros-, Csíkszentgyörgy, -király, -imre, -simon, -márton, Szentkatolna,
Szentábrahám, Szentlélek, Szigetszentmiklós
nagy: Nagyszeben, Nagykanizsa, Nagykőrös, Nagyszombat, Nagyszentmiklós,
Szilágynagyfalu, Nagypus, Nagykend, Nagymajtény
új: Mikó-, Gyergyó-, Kászon-, Bözödújfal, Sátoraljaújhely

*6 perc,
6,5+6,5+6,5+1 pont/találat*

2. RENGETEG ELEVEN ELME

Az azonos magánhangzók játékos egyhangúságát eszperente, aszparanta, uszpuruntu nyelvnek nevezzük. Aki leleményes, és gazdag a szókincse, folyékonyan beszél ezeken a „nyelveken”.

- Keressétek a szavak **ellentétes párját**, de csak **e** magánhangzós szavakat választhattok!

győztes	vesztes
görbe	egyenes
tompa	hegyes
széles	keskeny
kevés	rengeteg
fehér	fekete
goromba	kedves
zajos	csendes
egészséges	beteges
jól nevelt	neveletlen

- Ezeknek a szavaknak a **rokonaiban** csak **u** vagy **ú** magánhangzó lehet.

elválás	búcsú
gördül	gurul
szomorkodik	búsul
csalafinta	huncut
rövidül	kurtul

- Írjatok csupa **a** magánhangzót tartalmazó **rokon értelmű** szót a felsoroltak mellé.

egy harapás	falat
gép működésére vigyáz	karbantart
tesz-vesz, keresgél	matat
bágyad	lankad
lassan megy	baktat

4 perc, 20 pont

3. SZITAKÖTŐ VAGY LÓKÖTŐ?

A **köt** ige egyike nyelvünk ősi egy szótagos gyökeinek. Hatalmas szóbokor hajtott ki belőle, de gyöke-re rengeteg átvitt értelmű kifejezésnek, szólásnak is.

- Fejezzétek ki a **köt** többől **képzett szóval** a következő fogalmakat:

összebogoz	össsszekötöz
veszekedést kezd	kötekedik, beleköt, kötözködik
ragaszkodik hozzá	kötődik
hosszú zsineg	kötél
rövidebb zsineg	kötő
ruha elejét védő vászon	kötény
pólya a seben	kötés
ragtapasz, géztekercs	kötszer

- Az alábbi jelentéseknek is mind-mind **köt, kötő** tövű **összetett szó** vagy **szólás** a megfejtése:

lószerszám	kötőfék
szitát készít / szitaszárnyú rovar	szitakötő
kereket fékező / valamit akadályozó	kerékkötő
kefét készít / iszik, mint a ...	kefekötő
lovat lop / semmirevaló	lókötő
nem hiszem	kötve hiszem
makacs, nem tágít	köti az ebet a karóhoz
férjhez megy	bekötik a fejét, házasságot köt

- Szerintetek van-e köze a **köt** tőhöz **kötet**, illetve **kötelesség, kötelező** szavainknak?
Indokoljátok meg a választ.

kötet – töve a köt ige, jelentése is összefügg vele: sok összekötött lapból áll

kötelesség, kötelező – töve a köt ige, jelentése is összefügg vele: lelkiismeret, szabály vagy parancs köt valakit

4 perc, 20 pont

4. KICSODA ELLENÜNK?

Bethlen Gábor utolsó szavait őrzi a régi magyar köszöntés: *Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?*
Mint minden magyar mondatban, ebben is fontos szerepe van a szórendnek.

- Melyiket érzitek határozottabbnak, **bizakodóbbnak** a két köszöntés közül? **Húzzátok alá.**

Isten velünk.
Velünk az Isten.

- A létige melyik alakja illik az egyik és melyik a másik mondatba: **van / legyen?** **Írjátok be.**

Isten **legyen** velünk.
Velünk **van** az Isten.

- **Fűzzétek hozzá** mindkét állításhoz az inkább találó folytatást:
akkor is, ha más elhagy / nem az ellenséggel

Isten velünk **akkor is, ha más elhagy.**

Velünk az Isten, **nem az ellenséggel.**

2 perc, 6 pont

5. MAJD MEGVIRRAD MÁR

Népünk a virradatot mindig reménykedve várta, de a nap többi szakaszát is alaposan megfigyelte, és találó szavakkal megnevezte.

- Kövessétek a napot a maga járásán, és **írjátok le a napszakok nevét** minél többféle szóval, kifejezéssel.

hajnal, derengés, pirkadat, hajnalpír, virradat, napfelkelte,
kora reggel, reggel, nappal,
kora délelőtt, délelőtt, késő délelőtt, dél,
kora délután, délután, késő délután,
estefelé, szürkület, alkonyat, napnyugta, napszentület, napáldozat, kora este,
este, est, késő este,
éj, éjszaka, éjjel, éjfél

4 perc, 1 pont / találat

6. KÜZD MAGÁT MEG NEM ADVA

Zeyk Domokosnak és minden vásárhelyi hősnek emléket állít ez a feladat. Vajon mi képesek lennénk szülőhelyünket vagy a hazát életünk árán is megvédeni?

● Kettészakadtak a **közmondások**. **Kerekítsétek éppé**, és **írjátok le** őket.

● **Húzzátok alá** zölddel a ma is időszerű, kékkel a korunkban kevésbé érvényes közmondásokat.

Amilyen a katona, olyan a fegyvere.

Bátor katona mellett a gyáva is vitéz.

Szebb az elesett, mint a megszökött katona.

Tavaszbúza nem őszbúza, árvából lesz jó katona.

Nem is ember, aki nem volt katona.

Baj a várban bízni, s nem a katonában.

Katonának bátorsága a dísze, nem a ruha.

● Vajon **miért** lesz az árvából jó katona?

Az árvának nincs családja, aki miatt életét féltenie kellene. Nem várja senki haza.

A sereg a családja.

4 perc, 7 + 3,5 + 1,5 pont

7. MUZSIKÁLÓ VÁSÁRHELY

A zenében a hangjegyek szerint kanyarog a dallam, az írásban az írásjelek, sokszor egyetlen kis ékezet szerint változik a jelentés.

- Figyeljétek meg a párokat. A helyesírási vagy nyelvhelyességi **hibákat húzzátok át**, és **írjátok le** melléjük **a helyes** változatot.
- Ahol mindkét forma helyes, foglaltok egy-egy **rövid mondatba** mindkét alakját a szónak.
- A hibátlan sorok előtti betűket **másoljátok át** a rácsba.

Z	bojgó	bolygó
B	bolygó	_____
Ő	ódu	odú
O	odú	_____
D	bojt	Lovam kantárját piros bojt díszíti.
O	bolyt	Ne piszkáld a hangyabolyt!
Á	Betévedt az erdőben.	Betévedt az erdőbe.
É	Eltévedt az erdőbe.	Eltévedt az erdőben.
R	könyvel	Aki könyvel, érti a pénzügyeket.
K	könyvvel	Könyvvel van tele a polcom.
Ú	helység	A helység nem más, mint település.
T	helyiség	A helyiség a lakás része.
Θ	Eltűnt a Sanyi labdája.	labdája
Ϸ	Vigasztaljuk meg a Sanyit.	Vigasztaljuk meg Sanyit.
J	kelő	Kelő nappal együtt kelek.
A	kellő	Kellő időben elindultunk.

BODOR KÚTJA

4 perc, 17 pont

8. VÁSÁRHELYI ÍRÓ VAGY BÍRÓ

Az alábbi mondatok mindegyikébe becsúsztott egy sajtóhiba, azaz kimaradt belőlük egy betű vagy egy kétjegyű betű fele.

● Írjátok le a **kiegészített szavakat**, a betoldott betűket **másoljátok át** a kockákba, végül a kapott nevet **írjátok a vonalra**.

Zoli ráírja barátját, hogy játsszon vele.

Vettem néhány mákos percet.

A török csapat Vásárhely körül potyázott.

Az örök félreverték a templom haragját.

A barátomat kosnak hívják.

Inkább benő szakadjon, mint hogy étel maradjon.

Két leget ütött egy csapásra.

A királyfi bánatában elme világga.

Tanulj, tinó, kör lesz belőled!

Sok egében felragyog Mátyás alakja.

Az öreg harcos a múlt dicsőségén boron.

Meg, amerre a lába viszi.

rábírja

perecet

portyázott

harangját

Ákosnak

bendő

legyet

elmegey

ökör

regében

borong

megy

b

e

r

n

á

d

y

gy

ö

r

g

y

BERNÁDY GYÖRGY

3 perc, 7 pont

9. NYELVI JÁTÉK ÉS MESE

● Valaki a csapatból olvassa fel az alábbi Szöcs Margit meserészletet hangosan, folyékonyan, kifejezően.

*Pontozási szempontok: folyékony olvasás: 4 pont;
értelmező tagolás, hangsúlyozás: 4 pont; árnyalt, kifejező előadás: 2 pont;
Összesen: 10 pont*

Nyúl és oroszlán

Egy őszi délután a bozotos kacskaringós ösvényén egymásba szaladt a nyúl és az oroszlán. A nyúl rémületében eszeveszett ugrándozásba kezdett az oroszlán lába között. Az oroszlán úgy meglepődött a váratlan zsákmánytól, hogy tátott szájjal forgott maga körül. Ettől árnyékuk annyira egymásba gabalyodott, hogy amikor a nyúl végül kerekelt oldott, az oroszlán árnyékát vitte magával, a sajátja pedig az oroszlánnal maradt.

Menekült, ahogyan csak bírt, nem is mert megállni, mert ha oldalra nézett, a hatalmas, félelmetes árnyékot látta, és azt hitte, hogy az oroszlán követi.

Amikor már nem bírta tovább, lerogyott egy tisztás szélén, és átadta magát végzetének.

(Nyúl és oroszlán 1.)

Meglepődve látta, hogy semmi sem történik. Az árnyék bozontos sörényével, fogait ki-kivicsorítva fekszik mellette. Reszketve nézett hátra, de nem volt ott semmi, senki.

– Azt a ragyaverte sárgarépját, csak nem ijedek meg a saját árnyékomtól! – kapott bátorságra a nyúl. – Ha az árnyékom egy oroszlán árnyéka, akkor magam sem lehetek más, csak oroszlán!

Azzal kihúzta magát, és határozott, méltóságos léptekkel indult visszafelé az erdei úton.

Időközben az oroszlán is felocsúdott meglepetéséből. Oldalra pillantva látta a nyúl-árnyékot, és azt hitte, hogy a tapsifüles még mindig a lába között lapul. Másnapig kapálózott, hempergett, végül annyira elfáradt, hogy lemondott a zsákmányról, és lefeküdt.

(Nyúl és oroszlán 2.)

A mellette fekvő, hosszúfüles árnyék kis gombócnyi volt csupán. Az oroszlán gyanakodva nézett körül.

– Mindeddig csak pusztá képzelődés volt részemről, hogy az állatok rettegett királya vagyok? – döbbsent meg hirtelen. – Ha az árnyékom egy nyúl árnyéka, akkor magam sem lehetek más, csak nyúl! – gondolta, és egyből odalett királyi önbizalma.

Amikor a nyúl visszaért a bozotosba, az oroszlán félénken kuporgott egy bokor tövében. Bizalmatlanul kémlelte a láthatárt, és ahogy meglátta a közeledő nyúl hatalmas, rémisztő árnyékát, uzsgyi, felpattant, és loholt árkon-bokron át, inaszakadtáig. De a nyúl sem kérte magát, a nyomába eredt. Izmai erőitől feszültek, amint diadalmasan kergette a menekülő oroszlánt.

(Nyúl és oroszlán 3.)

Hétbalkezes és a krumpli

Nem volt mindennapi ember Hétbalkezes. Különcködve élt, és nagyon büszke volt előkelő származására. Úgy érezte, hogy rangján aluli az átlagemberek között élnie, így hát elköltözött Hetedhéthatár kis szögletébe, és csak a családi címet vitte magával. A címer hét balkezet ábrázolt, melyet a dicsőséges felmenők érdemeltek ki, világhírű ügyetlenségükkel.

Hétbalkezes egy reggel arra ébredt, hogy hétágra süt a nap. Eszébe jutott, hogy eljött az ideje a krumplivetésnek. Tett-vett kamrájában, míg végül előkerített egy kosár tavalyi, megszakállasodott krumplit. Aztán hétrét görnyedve baktatott föl-alá kertjében, matatta hol a krumplit, hol a földet.

(Hétbalkezes és a krumpli 1.)

Ráesteledett, míg végül minden krumpli földbe került.

Attól kezdve Hétbalkezes folyton arra gondolt, hogy milyen felségeset fog lakomázni az újkrumpliból, ha eljön az ideje.

Egyszer aztán megérkezett a várva várt nap. A krumpliszárak ernyedten heverték szanaszét a kertben. Hétbalkezes fogta kosarát, és ágyásaihoz csoszogott. Kutatott, keresett, matarászott mind a hét balkezővel, de bizony nem lelt rá egyetlenegy krumplira sem. Elkeseredésében átballagott egyetlen szomszédjához, Hétalvóhoz.

Hétalvót ágyban találta, éppen akkor fordult át a másik oldalára.

(Hétbalkezes és a krumpli 2.)

– Kedves Hétalvó, ne haragudj, hogy felébresztettelek, de nagy bajban vagyok, segítségre lenne szükségem – mondta kissé büntudatosan Hétbalkezes.

– Csak ki vele – válaszolta két horkantás között Hétalvó. – Nincs olyan dolog Hetedhéthatárban, amihez ne értenék – hetvenkedett.

Ekkor Hétbalkezes belefogott sikertelen krumpliszedési történetébe, kezdte-végezte, csépelte a szót, összehordott hetet-havat, míg végül Hétalvó megelégtelt.

– Álmomban sem gondoltam volna, hogy egy ilyen semmiség ekkora nehézséget okoz valakinek – mondta, majd a fal felé fordult, és másnap reggelig kialudta a krumplit a földből.

(Hétbalkezes és a krumpli 3.)

Szakvélemény

A zöldhatáron a hajnali ködben összefutott két nyúl. Az egyik Szalontáról, a másik Gesztről érkezett.

– Káposztás jó reggelt, pajtás! – köszöntötte Geszti Bonifác a szalontait. – Hová rohansz ilyen korán?

– Adjon az ég, cimbor! – viszonzta a köszönést Szalontai Zádor. – A geszti vásárba tartok. No és te, komám?

– Én a szalontaiba.

– Aztán mi dolgod van ott? – kíváncsiskodott Szalontai Zádor.

– Sárgarépat viszek eladni. Murkot veszek az árából. Azt hallottam, hogy nincs finomabb csemege a muroknál.

(Szakvélemény 1.)

– Nekem mondd? Nem tudok betelni vele. Nem is azért cipelem most e zsák murkot a geszti piacra, mintha másra fájna a fogam. Csak tudod, már évek óta furdal a kíváncsiság: milyen lehet a világjárók által annyit emlegetett sárgarépa?

– Ó, hát akkor te az én emberem vagy! – kapott az alkalmon Geszti Bonifác. – Nem kell tovább fáradnunk. Egyszerűen elcseréljük a zsákunkat, és mindenki jól jár. Megesszük az áldomást, és indulhatunk hazafelé.

– Ezt a szerencsét! – lelkesedett Szalontai Zádor. – Mire az apróságok felébrednek, már otthon is leszek a vásárfiával.

Azzal levette hátáról a zsákot, és átadta Geszti Bonifácnak. Bonifác ugyanúgy tett.

(Szakvélemény 2.)

– Most pedig, ahogy a jó vásár után illik, együk meg az áldomást – indítványozta Zádor, és kioldozta az újonnan szerzett telezsákot. Bonifác is követte példáját.

– Csalás! Ez nem sárgarépa, hanem közönséges murok! – kiáltott fel csalódottan Szalontai Zádor.

– Micsoda? Még te beszélsz csalásról, amikor a zsákodban nem murok van, hanem sárgarépa? – dühöngött Geszti Bonifác.

– Hazudsz! Sárgarépa!

– Te hazudsz! Murok!

És így kiabáltak, veszekedtek mindaddig, amíg fel nem bukkant előttük egy peckesen lépegető, szemüveges nyúl, kezében jókora diplomatáskával. Zádor szeme felvillant a hirtelen támadt lehetőségtől, és gyors elhatározással az utazó elé ugrott.

(Szakvélemény 3.)

– Elnézését kérem, hogy feltartóztatom. Segítsen rajtunk, kérem! Tegyen igazságot! – rimázkodott. – Ez az alak becsapott, sőt mi több, azt állítja a murkomról, hogy sárgarépa.

– Ki beszél? Ne higgyen neki, ő csapott be, és lemurkozta a sárgarépám! – méltatlankodott Bonifác.

– Áhá, áhá... – köhécselt előkelően a szemüveges.

– Kit tisztelhetünk az uraságban? – kérdezte Szalontai Zádor, miközben magában az utazó rangját, beosztását méregette.

– A nevem Bikfrász Titusz, nemzetközi zöldségszakértő.

– Ó, csak nem?! Milyen megtiszteltetés! Hát akkor nincs is önnél hozzáértőbb személy vitás kérdésünk eldöntésére.

(Szakvélemény 4.)

– Mondja, kérem, murok vagy sárgarépa? Nem kívánjuk ingyen, fizetségül felajánljuk e két zsák portékát – kérlelte az utazót Geszti Bonifác.

– Nagyon sietek, sok fontos munka vár rám, de segítek maguknak – állt kötélnek Bikfrász Titusz, miközben pillantásával a két zsákot fürkészte.

Végül homlokát ráncolva, tudós szigorral jelentette ki:

Murkon innen, répán túl

elhallgat a bölcse ige.

A legtöbb, mit tudhat nyúl:

Ingyom bingyom tálibe.

Azzal hátára kapta a zsákokat, és a két tátott szájjal maradt nyúl elképedését kihasználva, gyors léptekkel eltűnt a zöldhatáron.

(Szakvélemény 5.)

Faluvégi sokadalom

Falu végén büszkén lépdél Pulyka Péter, a nagyhangú kikiáltó.

– Figyelem, figyelem! Minden állat, akit nem köt tilalom vagy fogadalom, jöjjön közénk ezen nyomban: kezdődik a faluvégi sokadalom!

– Vásároljon macskamézet, rágnivaló csemegét, mely, ha bálba kívánczik, úgy tündököl a bundáján, mint egy borostyán nyakék! – nyávogja Cirmos Marika, fülében csüng két karika.

– Itt a messzi földön híres, friss és habos kutyatej. Aki issza, álmában kel, ébren alszik, égnek áll a szőre, haja, mégsem esik kutyabaja – vakkantja Buldog Barabás, homlokán undok harapás.

(Faluvégi sokadalom 1.)

– Aki ingyenc, jól figyeljen! Tenyeremben medvecukros cukormedve. Vegye, kinek van rá kedve! – döröggi Mackó Levente, ki vásárra jár hetente.

– Hűsüljön a nagy melegben! Madársóskát csipegetsen reggel, délben, este, hogy viduljon, frissüljön kedve, csőre, teste! – csipogja Cinke Ciróka, mellette három fióka.

Estére jár, oszlik a nép, mindenkinek jutott legalább egy ízes falat, tarka-barka vásárfia. Ám ha mégsem, ha valaki csak téblábolt, báméskodott, száját tátott, lekészt a legjaváról, annak nem jár csak egy tyúkszem valamelyik lábujjára, vagy legfeljebb egy kötésnyi számárbogáncs biztatásként – hátuljára.

(Faluvégi sokadalom 2.)

Becenév

A kerti ágyás porhanyós járataiban összefutott a földigilisztá és a lótetű.

– Adjisten földi! Tán csak nem rágicsálni készülsz? Nemzetséged nagy étvágyáról híres. Milyen néven szólíthatlak? – köszöntötte kissé bizalmatlanul a lótetűt a földigilisztá.

– Rágómér vagyok. És jobb, ha tudod, színtiszta rágalom, hogy egész nap csak rágicsálok. Például most sem azt teszem, hanem rágódok. És tudod, hogy min? Ne fáradj, úgysem találod ki sohasem. A gyökereimen.

– Nahát, azt hittem, hogy csak a sárgarépanak, a paprikának és hasonlóknak van gyökere. De hogy egy lótetűnek...

(Becenév 1.)

– Ne légy már olyan földhözragadt. Átvitt értelemben mondtam. Azt jelenti, hogy a származáson mon.

– Hová vitt értelemben?

– Á, reménytelen eset vagy. Képzeld, a pszichológusomnál voltam.

– És milyen földben terem az a pszichológus?

– Föld buta vagy! Nem pszichológus, hanem pszi-cho-ló-gus. Vagyis lélekgyógyász. Kiderült, hogy megkettőződött az azonosságtudatom.

– Az meg miféle gyom, hogy így szaporodik?

– Méghogy gyom. Gyökeresen különbözik bármiféle gízgasztól. Arról van szó, hogy egyszer lóte-tűnek, máskor lótücsöknek érzem magam.

(Becenév 2.)

– Nem bírlak követni, gyökeret ver az eszem.

– Hát akkor hagyjuk itt abba, inkább magadról mesélj. Mit csinálsz itt?

– Lazítok.

– És mi a neved?

– Domiciusz ...

Ám ebben a pillanatban egy kapaél csapódott a földbe, és levágta a földigiliszta utolsó szelvényét.

– Vagyis most már csak Domici, mivel az usz-t leszelték belőlem – helyesbített a földigiliszta.

– Domici? Ez nekem túl sok. Fölösleges a kettős becézés, legyél egyszerűen csak Domi – bizal-maskodott a lótetű, és jó étvággal leharapta a ci-t a földigiliszta végéről.

(Becenév 3.)

– Ne légy már olyan földhözragadt. Átvitt értelemben mondtam. Azt jelenti, hogy a származásomon.

– Hová vitt értelemben?

– Á, reménytelen eset vagy. Képzeld, a pszichológusomnál voltam.

– És milyen földben terem az a piszkológus?

– Föld buta vagy, nem értesz semmit! Nem piszkológus, hanem pszi-cho-ló-gus. Vagyis lélekgyógyász. Kiderült, hogy megkettőződött az azonosságtudatom.

– Az meg miféle gyom, hogy így szaporodik?

– Méghogy gyom. Gyökeresen különbözik bármiféle gizgagtól. Arról van szó, hogy egyszer lótetűnek, máskor lőtücsöknek érzem magam. Hol egyikkel, hol másikkal azonosulok.

(Becenév 2.)

*Pontozási szempontok: folyékony olvasás: 4 pont;
értelmező tagolás, hangsúlyozás: 4 pont; árnyalt, kifejező előadás: 2 pont;
Összesen: 10 pont*

10. GYŐZZ MEG, ÉS GYŐZÖL!

● Három nyelvőr, három feladat. Osszátok el egymás között, és ki-ki írja meg, majd olvassa fel nekünk a maga kis szövegét.

Reklámozd a csapatodat!

Győzd meg a zsűrit, hogy mi mindenben vagytok jók, miért érdemeltek díjat

Reklámozd ezt a versenyt!

Győzd meg a harmadikosokat, hogy jövőben miért érdemes eljönniük a KAV-ra

Reklámozd a magyar tagozatot!

Győzz meg egy családot, hogy ne román, hanem magyar osztályba írassa be a gyerekeit

Szövegalkotás: 5 perc

Előadás: 1 perc

Pontozási szempontok:

– tartalom, üzenet: 2 pont

– ötlet, eredetiség: 2 pont

– nyelvi megformálás: 2 pont

– nyelvhelyesség, helyesírás: 2 pont

– kifejező olvasás: 2 pont

Összesen: 10 x 3 pont